

ljenega župana Tušaka. Ljudstvo nazivlja tega „vrlega narodnjaka in trgovca“ — „mežnarja“! Iz Ptuja priobči „Narod“ dopis znanega klerikalca „Dravčana“ itd. Gospod doktor Tavčar bi vendar le moral vedeti, da so štajerski klerikalci ravno toliki lumpi, kakor kranjski! Na eni strani lista „Narod“ zmerja klerikalce, na drugi strani pa jih kuje med zvezde, kaj bodejo porekli k temu milostljivi knezoškof ljubljanski, ki so do sedaj sovražili „Narod“. Znabiti pišejo dohtarju Tavčarju zopet pismo. Tokrat bo najbrž pohvalno.

Koroške novice.

Št. Jakob v Rožu. Znani Matej Ražun, župnik in grozni ljubitelj svojih ovčič stoka in prosi po zadnji celjski dohtarsko farški „Domovini“ za — denar, katerega bi naj podarili zopet slovenski kmetje za takozvano „narodno šolo“ v Št. Jakobu v Rožu. „Narodna šola“ v Rožu bo farška šola, bo šola klerikalnih zagrizencev. — „Za stavbo šole bo potrebnih najmanj 50 tisoč kron,“ piše župnik sam. Seveda kmetje v Rožu in drugod nimajo itak nikakih drugih plačil in so preobloženi z denarjem, potem pa že lahko žrtvujejo svoj krvavo zaslužen denar za kako šolo političnih hujskačev. In župan Kobenter je tudi podpisal to prošnjo. Kobenter, pa plačaj ti, saj si premožen dovolj. Mi slovenski kmetje pa bomo dali našo deco v take šole, v katerih se bode naučila tudi nemškega jezika, ker vidimo, da ta jezik znajo naši slovenski hujskači prav dobro, med tem ko ga nam branijo. Ako pa bomo žrtvovali naše krvave groše kaki ljudski šoli, potem jih ne damo gotovo nigdar ne farški šoli, ker nam od te ni pričakovati pravega poduka za našo deco, ne, tem ne damo ničesar, ker želimo napredno šolo in napredni poduk. Narodni Kmetje.

Gospodarstvene in gospodinjske stvari.

Nekaj za mlade in stare. Kar naenkrat je pritisnila zima in ta je tem bolj občutljiva, ker jej nismo privajeni. Kdor se pri gorki peči greje, ta je seveda ne občuti, a treba mu je pomisliti, da drugi občutijo njene težkote tem bolj. Pred par dnevi je prišla deklica iz bližine Ptuja v tukajšno slovensko ljudsko šolo. Ko je prišla do šole, se je zgrudila kakor mrtva na tla. Prišla je namreč prerano in šola še ni bila odprta. Deklica je bila od mraza do cela trda, ker ni bila dovolj oblečena. Ubogi otrok ni imel niti ne nogavic (štumpf) temveč samo onuč, ki so bile k nogi prizmrznjene. Ptujski dohtarji in njih posojilnica imajo toliko denarja in eicer kmečkega denarja, to pa jim seveda ne pride na misel, da bi vzeli v najem kako izbo, v kateri bi se zamogli otroki segreti. Otrok se pošlje v šolo celo uro hoda daleč navadno brez zajutreka a nihče se ne zmeni

zato, jeli dovolj oblečen ali ne. Matere, skrbite za vašo deco, da bode v sedanjem času dovolj oblečena in da bode dobila vsaj prej, ko gre v šolo nekaj toplega za jesti. Očetje, skrbite za to, da se bodejo ustanovila na deželi društva, ki bodejo skrbela zato, da bode dobila deca opoldan vsaj gorko juho. Napredni učitelji vam bodejo pri tem gotovo kaj radi pomagali. Taka društva podpirajte, ne pa farška „deviška“ društva vaših kaplanov. Ako se bode deca opoldan grela in dobila vsaj nekaj gorke juhe v sebe, to bode „teater“, katerega bode vsakdor z veseljem obiskal!

Gospodar in gospodinja, pomisli tudi, da živina trpi ravno tako mraz, kakor ga morajo trpeti ljudje. Skrkita za tople hleve! Hlapci in dekle, pomislite, ako vas zebe, da občuti tudi živina mraz!

Ljuba deca, pomisli ako te zebe, da trpijo uboge ptičke tudi mraz in to tem bolj, ker morajo stradati! Usmilite se teh sirot, poplačale vam bodejo s svojim krasnim petjem in s tem, da bodejo obirale v spomladi gosence vaš trud stotero!

Naročnikom in bralcem izrekamo tem potom za voščila, katera so nam poslali v toliki množici za novo leto našo najsrčnejšo zahvalo. Presenetilo nas je zares, da se je tolika množica in tako navdušeno zanimala za naš program glaseč se vse za resnico, vse za napredek, vse za duševno prostost! Dragi nam, hvala Vam vsem brez izjeme, vsem, starim in mladim, hvala Vam za podporo in za sodelovanje, za Vaš pogumen boj proti krutim sovražnikom. Dobro nam je znano, da vas zaradi našega lista neusmiljeno preganjajo vsi kutarji v dolgih in kratkih suknjah, tem večje je toraj naše veselje, ko vidimo, da stojite trdni kakor skale. Bodite prepričani, da naš in vaš boj ne bode brez uspeha, da pridejo za kmete boljši, svitlejši dnevi, dnevi, v katerih jih ne bodejo več teptali hujskajoči, zviti dohtarsko farški hinavci in sebičneži! Da pa bodejo ti zaželeni časi prišli tem preje, toraj pogumno naprej! Skrbite za nove naročnike, vsak iz med vas naročnikov naj pridobi vsaj enega naročnika in dvojno bode število naročnikov, število bralcev pa bode rastlo vedno in vedno naprej! Le tako nam je upati vsem napredka, upati nam in Vam duševne prostosti, upati, da ugonobimo brezmejne laži klerikalstva in širimo resnico.

Pisma uredništva.

Malaves na Koroškem. W. R. Seveda nam ni mogoče Vaši želji ustreči, ker bi tisk preveč veljal. Hvala za poslano nam voščilo!

Vransko. Škoda, toda ni za rabo! Prosimo kaj-druzeza.

Prazno delo. Brez podpisa v koš! Sploh pa ni za rabo!